Donderdag, 10 Juni 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3923

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Bommen en Granaten op Pantelleria.

Italiaans eiland onderworpen aan grootste bestoking van vloot en luchtmacht.

Hongay in Indo China gebombardeerd.

Curtin: „Australië thans basis voor aanvallen op Japan."

EEN TOESPRAAK VAN KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide in een redevoering bij de graduering van 760 adelborsten op de marine-academie, te Annapolis, dat de Verenigde Staten dit jaar duizenden landingsvaartuigen zullen bouwen. Hieraan voegde hij toe: „En gij kunt er zeker van zijn, dat wij weten waarvoor zij gebouwd worden".

Knox deelde mede, dat de Noordamerikaanse scheepswerven dagelijks 6 schepen bouwen en dat de numerieke omvang van de Noordamerikaanse vloot dit jaar meer dan verdubbeld zal worden en dat het tonnage met tweederden zal worden vermeerderd.

„De Verenigde Staten zijn in deze oorlog met een zuiver geweten", aldus Knox.

„Wij wilden niets van andere landen dan vrede en goede wil. Wij offerden veel om te verkrijgen wat — naar wij hoopten — een duurzame vrede was. Na de vorige oorlog hebben de Verenigde Staten, hoewel een grote en groeiende zeemogendheid, vrijwillig 800.000 ton van de beste oorlogsschepen, die gebouwd waren of werden, gedemonteerd in de ijdele hoop dat in de ontwapening veiligheid en vrede lag.

Wij beseffen thans wat voor een vergissing dat was. Het volk van dit land is niet van plan de vloot, die wij thans bouwen, opnieuw te demonteren".

Hij verklaarde, dat de Verenigde Staten de beste oorlogsvliegtuigen ter wereld bouwen en verder: „Gelijk andere generaties de vrijheid der zeeën gewonnen en gered hebben zo moet gij ook de vrijheid van de lucht winnen.

De omzet van deze oorlog is dubbel odat de luchten thans ook verkeerswegen zijn. De lucht is het nieuwe symbool van vrijheid of slavernij — de gelegenheid tot een vrijere beweging dan wij ooit gekend hebben of het instrument van verdrukking waarmede een enkel land de wereld kan onderwerpen. In onze strijd voor een vrije wereld — hoe lang en bitter ook — zullen wij de grootste overwinning behalen, welke de mens ooit behaald heeft".

Knox verklaarde verder: „Kort na de Japanse aanval op Pearl Harbor behaalden onze vijanden in het Verre Oosten overwinning op overwinning. Groot Brittannië was een belegerd eiland en wachtte op de genadeslag. Het initiatief was geheel van den vijand. Wij moesten onze marine reorganiseren en ons leger vergaren en oefenen. Vandaag, minder dan twee jaar later, ben ik verheugd te zeggen, dat wij een machtig leger hebben. Wij hebben een nieuwe vloot samengesteld. Vandaag in tegenstelling tot vroeger, is het initiatief geheel bij ons. Geheime inlichtingen, die ons bereiken, zeggen, dat het gevoelen in Tokio en Berlijn gelijk dat van ons na Pearl Harbor is. De keuze van plaats en tijd om toe te slaan ligt thans aan ons" (Annapolis, (AP) 9.6).

PANTELLERIA WORDT BELEGERD.

Het Britse nieuwsagentschap deelde mede, dat volgens een uitzending van Radio-Rome „overweldigende lucht- en vlootstrijdkrachten het fort Pantelleria belegeren". (Londen, (AP) 9.6).

AP-MAN ZIET DE BESTOKING VAN PANTELLERIA.

Paul Kern Lee, die zich aan boord van een Britse torpedojager voor Pantelleria bevindt, seint in een vertraagd telegram van Dinsdag:

Een groot Brits vlooteskader en zwermen van Geallieerde vliegtuigen vielen Pantelleria gelijktijdig aan. Het was de krachtigste bestoking waaraan Mussolini's sterkte midden in de Middellandse Zee ooit werd onderworpen. Niet alleen voor Pantelleria, doch ook voor de as is dit een algemene herhaling van de onvermijdelijke ondergang — de meest opzienbarende gelijktijdige zee- en lucht-aanval op de vijandelijke kusten, die ooit in deze oorlog is uitgevoerd. Herhaaldelijk, sedert de val van Tunis, is Pantelleria gebombardeerd, doch nooit met zulk een geconcentreerde furie als nu. De grote kanonnen van de vloot slingerden granaten op de havenwerken en batterijen van de hoofdstad, men kan zeggen à bout portant. Dit duurde 45 minuten voort — vrijwel het meest langdurige vlootbombardement van de oorlog in de Middellandse Zee. Vóór, gedurende en na de vlootbeschieting, bestookten luchtformaties, die de luchten schenen te vullen, het eiland met grote, middelgrote en kleine bommen. Binnen enkele ogenblikken was het gehele 825 meter hoge eiland geheel verduisterd door de reusachtige rookwolken, die 1500 meter hoog opstegen in de luchten boven de Middellandse Zee.

Van de brug van deze torpedojager af heb ik pas de gehele schitterende vertoning gadegeslagen. Dit schip maakt deel uit van één van verschillende groepen, die verschillende doelgebieden toegewezen kregen. De toegewezen doelen veranderden evenwel op het laatste ogenblik omdat zij niet meer bestonden als gevolg van de bombardementsaanval nadat wij de haven verlaten hadden. Op vijf minuten afstands van Pantelleria kwam een luchtformatie laag aanzetten door het afweervuur en plaatste de bommen zuiver op het doel. De vlootmacht voer gestadig voort naar het doel met betrekkelijke vaart. Juist toen het eerste zware schip het vuur opende wierpen middelzware bommenwerpers een nieuwe vernietigende lading bommen op het eiland in schitterende samengang met de granaten, die van zee uit geworpen werden. Het luchtdoelgeschut van de kust werd aanmerkelijk minder.

Onbewogen door het barsten van de bommen en garnaten en niet gehinderd door de rook van de kanonnen, die dichter werd met elk salvo, bracht de Kapitein van dit schip ons kalm binnen 4 kilometer afstands van de kust.

Vervolgens bestookte de torpedojager Pantelleria met alles: van de 4.7 duims kanonnen tot de ponpons. Een kustbatterij antwoordde in het begin met een onzuiver vuur.

Maar wij naderden steeds meer de kust. De bommenwerpers deden intussen goed werk en het hoogtepunt kwam toen zware bommenladingen uit Vliegende Forten werden geworpen. Op dit tijdstip dachten de Italianen blijkbaar dat de invasie was aangebroken en zij deden de mijnen op de stranden ontploffen. Deze knetterden twee minuten lang langs de kust als een sliert gevaarloze knalbommen. Heen en weer varend in statige processies wierpen de oorlogsschepen reeksen van granaten op het eiland, dat thans geheel omhuld was door een vieze grijze rook met zwarte en witte strepen. Het leek bijna alsof het vulkanische Pantelleria een buitengewone hevige uitbarsting had. Onze motortorpedoboten en kanonneerboten kozen dit ogenblik uit om op de kust te stevenen met een snelheid van 80 kilometer per uur en de stranden op korte afstand te bestrijken. Om den motorboten een kans te geven staakten de grotere oorlogsbodems het vuren en keerden zij zich langzaam zeewaarts. Al ras snelden de motorboten triomfantelijk terug in formatie. Bommenwerpers van de as kwamen later — blijkbaar van Sicilië — om ons aan te vallen.

Geallieerde gevechtsvliegtuigen, die ons de gehele tijd hadden gedekt, sloegen ze uiteen. Op zijn minst één vijandelijk toestel werd neergeschoten en de overige werden gedwongen de bommen in zee te werpen. (Aan boord van een Britse torpedojager voor Pantelleria, (AP) 9.6).

„MOGELIJK IS DE LANDING REEDS BEGONNEN".

Een militaire schrijver van de Persvereniging zeide: „De mogelijkheid bestaat dat de landing op Pantelleria reeds heeft plaats gevonden". Hieraan voegde hij toe, dat er in Londen eventueel geen bevestiging is of officiële of andere kringen om zijn veronderstelling te steunen (Londen, (AP) 9.6).

EIS TOT ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE VAN PANTELLERIA.

Officieel werd door het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika bekend gemaakt, dat Geallieerde vliegtuigen de eis tot de onvoorwaardelijke overgave van Pantelleria gisteren omlaag geworpen hebben. Toen evenwel geen antwoord ontvangen werd, werd het eiland uit de lucht gebombardeerd en uit zee beschoten.

„Het zal blijven worden onderworpen aan bombardementen, beschietingen en blokkade". Het speciaal communiqué zeide nog, dat de eis werd gesteld teneinde het garnizoen en de bevolking van het eiland te sparen voor onnodig lijden (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 9.6).

BOMBARDEMENT OP HONGAY.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in China gaf het volgende communiqué uit:

„Middelzware bommenwerpers van het 14e Noordamerikaanse legerluchtcorps vielen op 8 Juni militaire doelen te Hongay (Frans-Indo-China) aan. Kolen-bunkerplaatsen, opslagplaatsen rangeerterreinen en verbindingslijnen werden beschadigd door vele voltreffers. Dichte wolken van rook stegen op tot een hoogte van 1500 meter en waren zichtbaar op meer dan 50 kilometer van de doelen. De vijand poogde niet onze toestellen te onderscheppen. Alle B-25's en verkennings P-40's keerden veilig naar hun basis terug" (Tsjungking, (AP) 9.6).

CHINEZEN BREKEN JAPANSE LINIE TEN ZUID-OOSTEN VAN HWAJUNG.

Chinese berichten deelden mede, dat de strijdkrachten van Tsjang Kai Sjek de Japanse verdedigingslinie ten Zuid-Oosten van Hwajung gebroken hebben. Hwajung is een sleutelpunt voor het belangrijke rijstland rond het Tungtingmeer in de provincie Hunan. Voorts werd gezegd, dat bij een plotselinge aanval op de verdedigingswerken van de stad ten Noorden van het meer de Chinezen meer dan 200 vijandelijke manschappen doodden of verwondden en een hoeveelheid materiaal veroverden. Nog 200 Japanners, die de rivier nabij de stad poogden over te zwemmen, teneinde zich in veiligheid te stellen, verdronken. Andere berichten melden de herovering van drie belangrijke punten, waaronder Sjihlipu, op 80 kilometer ten Oosten van Itsjang en aan de karavaanweg naar Hankow in de Noordelijke sector van het boven Jangtse-front (Tsjungking, (AP) 9.6).

NIEUWE CHINESE SUCCESSEN.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat nog hevige verliezen werden toegebracht aan de Japanse troepen, die vluchten uit Itu, op 30 kilometer ten Zuiden van Itsjang aan de Jangtse. De haven werd gisteren geheel door de Chinezen bezet. Het Hoofdcommando zeide, dat de vernietiging van de vijandelijke strijdkrachten ten Zuiden van Sungtze, een andere haven aan de Jangtse tussen Sjasi en Itsjang, verwacht wordt. De Chinezen zouden de belangrijke stad Yingsjan op 120 kilometer ten Noord-Westen van Hankow aanvallen. Ten Zuiden van Singyang werden nieuwe verliezen aan den vijand toegebracht.

Een nieuwe Japanse opmars naar het Zuiden van punten ten Westen van de Taiheng-bergen uit, zou tot staan zijn gebracht (Tsjungking, (AP) 9.6).

SPANJE ERKENT NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

De Argentijnse Ambassadeur Alberto Palacios Costa bracht een bezoek aan Jordana om hem mededeling te doen omtrent de vorming van een nieuwe Argentijnse regering. De Spaanse Minister van Buitenlandse Zaken deelde hem mede, dat Spanje officieel de Argentijnse regering erkent (Madrid, (AP) 10.6).

URUGUAY ERKENT NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

Een hoge officiële zegsman in Montevideo deelde mede, dat het Uruguese Departement van Buitenlandse Zaken een nota van de Ambassade in Buenos Aires heeft ontvangen met de mededeling, dat een nieuwe Argentijnse regering was gevormd. De zegsman zeide voorts bereid te zijn „te erkennen, dat de betrekkingen met Argentinië onveranderd zijn" (Montevideo, (AP) 9.6).

CANADA OVERWEEGT ERKENNING NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

Premier Mackenzie King van Canada zeide in het Lagerhuis te Ottawa, dat Canada „de erkenning van de nieuwe Argentijnse regering overweegt, zoals — naar ik geloof — alle andere landen doen". King zeide niet te menen, dat een verandering van regering een verandering te kennen geeft in de vriendschappelijke betrekkingen tussen Canada en Argentinië (Ottawa, (AP) 9.6).

COMMUNIQUÉ VAN MALTA.

„Gisteren boden onze Spitfires dekking aan de zware bommenwerpers van de Noordamerikaanse legerluchtmacht, die de vliegvelden van Catania en Gerbini in het Oostelijk deel van Sicilië aanvielen. In de afgelopen nacht vielen onze toestellen spoorwegverbindingen en installaties in het Zuid-Westen van Sicilië aan" (Valetta, (AP) 10.6).

Het nieuws van vandaag.

Pantelleria, de Italiaanse sterkte midden in de Middellandse Zee, heeft welhaast de meest verschrikkelijke bestoking ondergaan, waaraan ooit een eiland werd onderworpen. Erger dan wat de Noordamerikanen op Corregidor van de Japanners te doorstaan kregen, moesten de Italianen nu verduren (blz. 1)

Van zee en uit de lucht heeft het bombardement plaats gevonden. Een grote Britse vlootmacht stoomde tot op enkele honderden meters van het eiland en vuurde drie kwartier lang salvo op salvo af. Tegelijk kwamen bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen van Geallieerde bases in Noord-Afrika, die een ware bommenregen maakten. Het schijnt evenwel, dat de Italianen nog niet zijn ingegaan op het ultimatum van Generaal Carl Spaatz om zich over te geven. Van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika kwam de bekendmaking, dat de lucht- en vlootbombardementen onophoudelijk voort zullen duren tot de vijand er genoeg van heeft. De vloot heeft zich tijdelijk teruggetrokken, doch de luchtmacht zet het offensief tegen Pantelleria voort.

Italië is juist vandaag drie jaar in oorlog. Het was drie jaar geleden, dat Benito Mussolini op het balcon van zijn Palazzo Venezia kond deed van de oorlogsverklaring, luide toegejuicht door zijn zwarthemden op het plein. Drie jaren zijn voorbij en hij blijkt, dat Mussolini niet veel pleizier heeft gehad van zijn verraderlijke aanval op het zieltogende Frankrijk.

Ethiopië is voor hem verloren, Italiaans Somaliland ging mee, uit Brits Somaliland werd hij verstoten alsook uit Eritrea, Libye en tenslotte Tunis. Aan soldaten verloor de Duce bijna een millioen man, zijn vloot werd grotendeels stuk geslagen, zijn luchtmacht weggevaagd.

Radio-Rome poogt nu dit alles goed te praten, maar kan niet verhelen, dat thans de beurt van Italië zelf gekomen is. Italië gaat vandaag zijn vierde oorlogsjaar in. Maar zal het dit beëindigen?

Ook Duitsland kreeg zijn slagen. Lord Selborne, de Britse Minister van Economische Oorlogvoering, maakte gisteren in het Lagerhuis bekend, dat de Duitse industriële productie thans 15 tot 20 procent minder is dan het vorig jaar. Voornamelijk is dit te wijten aan de geweldige luchtbombardementen op Duitsland, die al sedert 31 Mei zijn stop gezet.

Geestelijke Weerstand van ons Volk nog ongebroken, verklaarden de Bisschoppen van Nederland.

Herderlijke Brief van Mei zegt, dat „de grens nu bereikt is".

Wij spreken niet van gebrek en gemis, maar van het onrecht dat ons is aangedaan.

„Volgens het 4e Gebod moeten wij ons Vaderland eren en beminnen en er offers voor brengen".

Niet het nazisme: dat de levenskrachten der Kerk wegzuigt, maar het Christendom zal het goddeloze bolsjewisme bestrijden.

Hier volgt de text van de Herderlijke Brief, ondertekend door alle Nederlandse Bisschoppen, die op 16 Mei van alle katholieke kansels is voorgelezen:

Steeds zwaarder bezoekingen treffen ons land. Een wereldbeschouwing, die diametraal vijandig is aan het Christendom wordt gedurende de laatste drie jaar ons volk met geweld opgedrongen. In iedere sfeer des levens tracht het nazisme zijn invloed te doen gelden en de christelijke levensbeschouwing uit te schakelen.

Ofschoon het nazisme de machtige meester van de situatie blijft, is de geestelijke weerstand van de overweldigende meerderheid van het Nederlandse volk ongebroken. Dit feit vervult ons met grote troost en met vertrouwen in de toekomst. In weerwil van alle onderdrukking van hen, die een andere levensbeschouwing hebben en het hun onthouden van zekere materiële voordelen, zal het Nederlandse volk nimmer nationaal-socialistisch worden, wanneer wij trouw blijven aan ons geloof.

Er is ongekende kracht in geloof. Doch, beminde gelovigen, ofschoon wij geen vrees koesteren omtrent uw geloof, zijn wij niettemin met diepe zorg en met groot medelijden vervuld om de verschrikkelijke rampen, die u bedreigen. Wij spreken niet van het gebrek, dat dreigt het karakter te gaan aannemen van gemis van het allernoodzakelijkste. Groter nog is het lijden veroorzaakt door ontvoering en gedwongen arbeid in het buitenland. Hoevele families zijn uiteen gerukt! Hoeveel geestelijke ellende wordt hierdoor teweeg gebracht. Aan hoevele morele gevaren worden tienduizenden van alle zijden bedreigd. Hoevelen verloren hun levensvreugde is verwoest bij hen, die gedurende vele jaren van inspanning hun eigen bedrijven opbouwden, die nu met vernietiging worden bedreigd!

Nu is de grens bereikt. Alle gezonde mannen zullen worden weggevoerd. Dit is deportatie op een schaal, die de christelijke wereld nimmer heeft gekend. Hiervoor moeten wij terugkeren naar de tijd van de Babylonische ballingschap, toen Gods volk in de verbanning werd gevoerd en toen de Profeet Jeremias uitriep: „Ploratus et ululatus multus" (Jeremias 31. 15).

Niet alleen de deportatie treft ons bitter, doch ook het vreselijke onrecht, dat tegen elke menselijke en Goddelijke wet indruist. Als uw zieleherders mogen wij niet zwijgen bij wat ons volk wordt aangedaan. Onze nakomelingschap zou het als onze eeuwige schande beschouwen, wanneer wij bij dit onrecht zwegen. De taak der Bisschoppen is voor het recht op te komen en het kwaad als kwaad te brandmerken, anders zouden zij hun plicht verzaken.

Wanneer er ooit één natie was, die de oorlog niet wenste, dan was het de Nederlandse. Wij waren onvoorbereid; wij verdedigden ons land slechts toen het werd aangevallen. Wij hadden dit te doen, omdat het onze plicht was, omdat wij ons land liefhebben. Ofschoon het klein is, is onze liefde groot voor ons land, zoals die van ieder volk voor zijn eigen land. Nu is niet alleen ons land niet meer van ons, doch een groot deel van zijn bevolking wordt onder dwang weggevoerd. Nederlandse mannen moeten voor hun vijand werken. Eerst werd gezegd, dat Nederlanders buitenslands moesten gaan werken, omdat er hier geen arbeid meer voor hen was. Nu moeten zij voor Duitsland werken en voor de Duitse overwinning.

Hier komt voor ons een gewetensconflict. Volgens het vierde gebod moeten wij ons vaderland eren en beminnen en er offers voor brengen. Nu mogen wij niet alleen niets voor ons vaderland doen, doch wij worden zelfs, onder bedreiging met zware straffen, gedwongen den vijand te helpen. Hierin ligt het grote onrecht ons aangedaan, en hiertegen verheffen Wij Onze stem.

Zeker, het wordt voorgesteld alsof het de plicht der gehele Christenheid ware te strijden tegen het bolsjewisme, doch dit is slechts een slagwoord. Zij die werkelijk het „goddeloze bolsjewisme", zoals dat door den Paus zo scherp is veroordeeld, wensen te bestrijden, moeten niet het Christendom op alle mogelijke wijzen en met alle mogelijke middelen bestrijden, zoals het nazisme dit doet, dat ongetwijfeld het Christendom niet bloedig vervolgt, doch het zijn levenskrachten wegzuigt. De nazies schrikken er zelfs niet voor terug der kerk te verhinderen zielszorg te verrichten bij haar eigen kinderen.

Toen de tewerkstelling van Nederlandse arbeiders in Duitsland begon, hadden uitgebreide en eindeloze besprekingen plaats met de desbetreffende autoriteiten om toestemming te verkrijgen, dat Nederlandse Priesters hen tot de grens konden vergezellen, teneinde de godsdienstige belangen der katholieke arbeiders te verzorgen. Tevergeefs. De onderhandelingen waren vruchteloos. Neen, de enige macht, die het bolsjewisme kan bestrijden, is het Christendom en niet het nazisme. Want niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is, hetwelk in Jezus Christus (I Corinthen 3:11).

In een vorige Herderlijke Brief hebben Wij reeds gezegd: „Wij hebben geen machtsmiddelen tot Onze beschikking, doch Wij stellen Ons onder de hoede van God en treden in het binnenste uwer harten."

Ons volk als zodanig heeft nog niet gebeden in deze verschrikkelijke tijd. Wanneer gij dit doet, zal God u helpen. Dit is geen phrase, doch een stellige belofte van God zelf. De Heilige Vader en de Heilige Kerk wenden zich in dit tragische uur in deze Meimaand tot het Onbevlekte Hart van Maria in gebed. Moge de Moedermaagd, de Moeder van Barmhartigheid ons bijstaan."

Deze Brief was getekend door Mons. Dr. J. de Jongh (Aartsbisschop van Utrecht) en de Bisschoppen P. A. W. Hopmans (Breda), W. P. A. M. Mutsaerts ('s Hertogenbosch); J. H. G. Lemmens (Roermond) en J. P. Huibers (Haarlem).

Nederland.

ONDERSCHEIDINGEN.

Koningin Wilhelmina heeft 3 posthume onderscheidingen verleend aan Noordamerikaanse matrozen, die in de strijd om Nederlands Oost Indië zijn gesneuveld: het Kruis van Verdienste aan Clarence Aschenbrenner van de kruiser „Marblehead", het Bronzen Kruis aan John Tuttle en Carol Mekkelson van de torpedobootjager „Pope".

PLECHTIGE HERDENKINGSDIENST.

In de Engelse kerk te Lissabon is gisteren een Plechtige Herdenkingsdienst gehouden voor de passagiers en bemanning van het Nederlandse vliegtuig, dat boven de Golf van Biscaye werd neergeschoten. Onder de aanwezigen bevonden zich de Britse Gezant en de Nederlandse Zaakgelastigde.

UNIVERSITEITEN WEER GEOPEND.

De universiteiten van Groningen, Utrecht en Amsterdam en de hogescholen te Delft en Wageningen werden op 1 Juni weer geopend.

ZANDVOORT VERBODEN GEBIED.

Zandvoort is tot „verboden gebied" verklaard. Niemand mag er meer in zonder speciale vergunning.

POSTHUMA BEGRAVEN.

Het stoffelijk overschot van den door Nederlandse patriotten doodgeschoten Secretaris van Staat Doctor F. E. Posthuma, is Dinsdag te Ruurlo ter aarde besteld.

OORLOGSRAAD VOOR DE STILLE OCEAAN BIJEEN.

Minister Eelco N. van Kleffens en Ambassadeur Doctor Alexander Loudon hebben gisteren in het Witte Huis te Washington deel genomen aan de vergadering van de oorlogsraad voor de Stille Oceaan.

HOOGSPRINGEN.

Volgens Radio-Hilversum heeft Mevrouw Fanny Blankers Koen het wereld-record hoogspringen voor vrouwen veroverd met een sprong van 1.71 meter.

PSYCHO-PATHOLOGIE VAN HET NAZIE-DOM.

Lang nadat deze oorlog ten einde is, zal de wereld, de croniek ervan schrijvend, waarschijnlijk tot de ontdekking komen, dat hij gemaakt is door een stelletje kinderen, die nog in rijp-volwassen jaren kinderen waren gebleven, en die — gelukkig voor de wereld — ook in andere opzichten verre van normaal waren.

Hitler, het kind dat droomt van heersen, van pralen, van met een weids gebaar de slachting van duizenden bevelen. Wie onzer heeft in zijn prille kinderjaren zulke dingen niet gedroomd? Maar wij zijn volwassen geworden omdat we normaal waren en zijn.

En Goering en Goebbels, die perverse kwajongens zijn gebleven, van het geenszins zeldzame boefjes-soort, dat katten en kleinere kinderen kwelt en vernietigt wat het kan. Goering met zijn uniformen is de typische jongen in Indianen-costuum met klapperpistooltje.

Alle drie: dat soort boefjes, dat een „bende" om zich verzamelt, en dan het kwaad, het kattekwaad — want méér is het ten slotte niet zolang dit soort kinderen kinderen blijft — organiseert, en den buren een vreselijke overlast bezorgt. Het verschijnsel is geenszins onbekend; wie onzer aan de buitenkant van een stad gewoond heeft, kent het bij ervaring en hééft er last van gehad.

Van die kwajongens groeit het grootste gedeelte op als gemiddelde mensen, min of meer bruikbaar — en een ander gedeelte wordt beroepsmisdadigers. Maar de twee eigenaardige en noodlottige verschijnselen van deze tweede wereldoorlog zijn: dat de kwajongens alleen physiek opgegroeid zijn, maar moreel en verstandelijk kwajongens gebleven, en vooral: dat het hele Duitse volk niet beseft, dat het zich laat leiden door een stel geestelijk-achtergebleven kwajongens.

Het is vreemd. Want psycho-pathologie was in Duitsland een geenszins onbekend vak — al was niet Berlijn maar Wenen de hoofdstad van de studie ervan — en voor den psychiater is het geval van het kind, dat physiek opgroeit, maar geestelijk een kind blijft, een bekend clinisch geval.

Toch heeft men dat in Duitsland miskend in het geval van het nationaal-socialisme. De oplossing is waarschijnlijk, dat de psycho-pathologie ervan zich weerspiegeld zag in het groot in het Duitse volk zelf, dat als geheel dergelijke symptomen vertoont. Want terwijl het op sommige gebieden — in techniek, organisatie, discipline — volwassen is, is het op andere gebieden — politiek, ethica enz. — zo achterlijk als een idioot kind. Met het gevolg, dat het zich als achterlijke natie laat leiden door achterlijke individuen, en de wereld het opruimen heeft.

Want de „gang" van idioot-perverse kwajongens moet opgeruimd worden en het Duitse volk moet een kuur doormaken, die het brengt tot evenredige groei. Vóór dien zal het volwassen gedeelte van de wereld niet voldoende rust hebben om zich te wijden aan werk, studie, ontwikkeling.

Zo verzet Nederland zich.

Nieuw licht op wat in Nederland geschiedt, wordt geworpen door een officieel rapport van het Bureau voor Oorlogsinlichting te Washington. Het is een samenvatting van wat in Nederland in de eerste week van Mei is gebeurd. Het rapport zegt onder andere:

„Vele honderden, wellicht duizenden Nederlandse burgers hebben hun leven verloren voor terechtstellings-pelotons of in straatgevechten, als représsailles tegen stakingen. Het Nederlandse volk toonde treffende solidariteit en de bezetter moet zijn laatste hoop op het breken van de geestelijke weerstand van dit volk in rook hebben zien opgaan.

De stakingen begonnen op 29 April toen de nazie-autoriteiten de her-internering van Nederlandse oud-soldaten aankondigden. Binnen een half uur waren in geheel Nederland de steden en de dorpen van uiterlijk veranderd: fabrieken, winkels, kantoren sloten hun deuren; boeren verlieten hun velden, bussen en trams stopten in de straten, spoorweg-employees ontvluchtten het treinverkeer en waarschuwden niet op reis te gaan, omdat de volgende dag wellicht treinaanslagen zouden worden gepleegd. Er werd gewaarschuwd: maakt nu vast maaltijden gereed voor morgen en vult uw bad.

Enige uren later stopten de gas- en waterbedrijven. De staking greep wonderlijk snel om zich heen. Belastingkantoren weigerden geld te ontvangen. Rechtbanken lieten hun zittingen niet doorgaan. Alle ambtenaren behalve de N.S.B.-ers legden het werk neer. De weinige N.S.B.-ers, die naar de fabrieken gingen, werden bedreigd en de meesten zwichtten daarvoor.

Des avonds kondigden de Duitsers de staat van beleg af. En de Duitse politie begon arrestaties te verrichten van mensen, die zij voor de staking verantwoordelijk achtte. Sommigen werden als gijzelaars genomen. De straten waren leeg. Duitse politie-auto's met machinegeweren doorkruisten de steden en dorpen. Van 20 uur 's avonds tot 6 uur 's ochtends mocht niemand zijn huis uit. Groepen van meer dan 5 personen mochten niet samenstaan.

Te Bussum liep een familie van 6 personen op straat. De Duitsers schoten de moeder neer. Men mocht niet voor geopende vensters staan. Een vrouw van een Nederlandsen politieagent te Deventer stond in de open deur op haar man te wachten. Zij kreeg van een Duitsen agent een stomp in de buik. De vrouw was zwanger en had een miskraam.

Speciale politie-rechtbanken hielden op vele plaatsen speciaal zitting en het regende veroordelingen: honderden in de steden en meestal van vier tot zes in dorpen. Terechtstellingen werden soms op openbare pleinen voltrokken en publiek werd gedwongen daarbij toe te kijken. Ergens riep een man: „Houdt op!" Hij was een vader van 5 kinderen. Hij werd neergeslagen en stierf ter plaatse.

Ergens waren, onder leiding van een Duits officier, zes mensen terecht gesteld. Daarna stak de officier een sigaret op. Hij rookte die rustig op en daarna konden de terechtstellingen voortgaan. De lijken van terecht gestelden bleven vaak dagen liggen. Bloedsporen bleven op de trottoirs. Slechts ongeveer 60 namen van terecht gestelden werden bekend gemaakt, maar het waren er in werkelijkheid honderden meer en duizenden werden op andere wijze gedood.

In Friesland en Groningen hebben landarbeiders met mestvorken en bijlen nazies aangevallen, in sommige gevallen deed de Nederlandse politie mede. Zij werden bijna allen neergemaaid door Duitse machinegeweren.

Op 3 Mei was de stakingsgolf onderdrukt, maar zij duurde nog enkele dagen voort in de Limburgse mijnen en op sommige plaatsen in de provincies Noord-Brabant, Friesland, Groningen en Overijsel. Daar vonden toen ook nog terechtstellingen plaats. De Nederlanders beschouwen dit als een „generale repetitie" voor de invasie. Hun solidariteit was beproefd. Zij was meer dan bewonderenswaardig."

Aldus het officiële rapport van een Noordamerikaanse regeringsinstelling.

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	2312
2e prijs	1386
3e prijs	7164
4e prijs	9306

TOESTAND MEVROUW WOUTERS GOED.

Uit San José ontvingen wij bericht, dat de toestand van Mevrouw Wouters zeer goed is. Mevrouw Wouters is weer thuis, doch moet nog volkomen rust houden.

Gaarne voldoen wij ook aan het verzoek om allen, die belangstelling toonden, dank te zeggen.

Daar enkelen ons nog naar het adres gevraagd hebben, laten wij het nog eens volgen: Señora E. Wouters-Wegman, Consulado de los Paises Bajos, Casilla XVI, San José, Costa Rica. Alleen luchtpost komt over!!

BEZOEK AAN APOSTOLISCH VICARIUS.

Gisteren heeft Schout bij Nacht C. T. Chandler vergezeld van Kapitein W. L. Edgington en Chaplain Egan een bezoek gebracht aan Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao. Het bezoek droeg een zeer hartelijk karakter.

SCHILDERIJEN-TENTOONSTELLING BRACHT ƒ 2000 OP.

Het succes van de tentoonstelling van schilderijen, vervaardigd door den bekwamen Kapitein Rayne, is groot geweest. Alles werd verkocht en het Spitfire-fonds vaart wel met de opbrengst van ongeveer ƒ 2000,—.

CURAÇAO — MIAMI.

De K.L.M. deelt mede, dat de nieuwe route Curaçao — Miami bevlogen zal worden door Nederlandse vliegers met Noordamerikaanse Lockheed-vliegtuigen, voorzien van Wright-motoren. De post zal hierdoor ten minste één dag eerder dan tot nu toe het geval was op Curaçao aankomen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Eerste Pinksterdag: geen wedstrijden.

Tweede Pinksterdag: Voetbal: 15 uur Sithoc — Ajax 2; 16.30 uur Jong Bonaire — Vitesse.

Korfbal-tournooi: In de tweede ronde wisten zich te plaatsen Lucky Strike, Cito, Union Victory Stars en Bitò.

Don Bosco: Tweede Pinksterdag om 10.30 uur vergadering in de Club San Tarcisio. Pater Michaël Möhlmann O.P. zal voorlezen uit eigen werk.

Eucharistische Kruistocht: Tweede Pinksterdag Recollectie in het Sint Martinusgesticht.

GYMNASTIEK- EN TURNVERENIGING „OLYMPIA".

Het Bestuur maakt bekend, dat van as. Donderdag af wederom onder leiding van den Heer A. B. Faay geturnd zal worden. Aller opkomst is gewenst van 19.30 tot 21.00 uur in het Competitielocaal van de A.M.S.

GEVRAAGD.

Gevraagd wordt iemand, die ergens enkele namen op kan schilderen (tegen betaling). De Curaçaose toestanden maken het nodig het op deze manier te verzoeken. Aanmelden op de Redactie.

OVER FASCISTISCH SPANJE.

Inside Fascist Spain (Cinelandia). De titel van dit technisch volmaakte filmpje maakt reeds duidelijk, dat wij bij onze bewondering voor de wijze van voorstellen slechts walgen kunnen van hetgeen voorgesteld wordt. Van fascisme moeten wij niets hebben, of het gevonden wordt in een verheidenst Duitsland, in een concordatensluitend Italië of in een land, welks misstanden in de sociale positie van een deel der geestelijkheid algemeen bekend zijn: Spanje. Fascisme, Nazisme en Falangisme vormen een leer, die veroordeeld is door de Kerk.

Maar men zal goed doen zijn offertje te brengen en de wedstrijd tussen het gillend lawaai van een deel van het Cinelandia-publiek en de krijsend afgestemde geluidsinstallatie van de filmmachinerie gaan bijwonen. Want als men onder dit alles zichzelf meester blijft, zelfs nog nadat de gebruikelijke openingsfilmpjes van schieten, knokken, schreeuwen en plat praten u gepasseerd zijn, dàn komt het: een „March of Time", goed verzorgd als steeds. En een „March of Time" van een van Europa's mooiste landen: Spanje. Met gezichten in een van Europa's statigste hoofdsteden: Madrid.

Spanje is een land, waarmede men rekening zal moeten houden, zegt de commentator, die erbij voegt, dat Cordell Hull reeds gezegd heeft niet bang te zullen zijn, wanneer ook dit land bij de rij der vijandige landen zal moeten worden geteld.

Deze film is in zoverre propagandistisch, dat zij door den Spaansen censor werd gecoupeerd: alles wat deze ongunstig achtte voor Franco's régime, ging eruit. Objectieve waarde heeft deze film dus allerminst. En wat men te zien krijgt — behalve heimweeopwekkende gezichten op de Calle Sevilla, enkele van de Madrileense heerlijke Plaza's, het Escuriaal en het landschap — leidt slechts tot de bevestiging van wat „Dagblad Amigoe di Curaçao" altijd verkondigd heeft, n.l niets van Franco's régime te moeten hebben, ook niet al weten die heren handig een prelaatje te laten zien (we kennen dat en helaas heeft niet elkeen de bijna stijfkoppige moed van onzen Friesen Aartsbisschop die — zie de voorpagina — de nazies in het aangezicht tart).

Het Spaanse Falangisme is voor onze beschaving een even groot gevaar als het Duitse Nazisme en het Italiaanse Facisme, misschien nog groter omdat het het mom van neutraliteit aanneemt. Door de oppervlakkigheid waaraan elke film mank gaat, krijgt men vertoningen te zien en dat is een uitwendigheid. Of men nu salueert met de arm vooruit, of met de hand aan zijn Sjako of dat men zijn hoed afneemt, doet er per slot van rekening weinig toe, krijgsdiscipline streven wij evenzeer na als onze vijand en wij bereiken die zelfs met een veel grotere mate van vrijheid, mooie uniforms met strepen, sterren en pluimen vindt men overal. **Het gaat om de ideologische achtergrond van alles en van het hemelsbrede verschil in dit opzicht tussen ons en onzen vijand blijkt uit deze film niets.** En om dit hemelsbrede ideologische verschil vechten wij juist en zùllen wij blijven vechten tot het einde. Soms krijgt men kijkjes — wel uitgezochte reclame — kijkjes zeg de commentator — van de gevangenissen, waar een ½ millioen politieke gevangenen (van hoogleraren en artsen, tot simpele dagloners met hun vrouwen en kinderen) getreiterd worden doordat ze tegen hun diepste overtuiging in armpjes moeten zwaaien, fascistische kletspraat aanhoren ed. Kinderen worden in het gevang geboren. „Die zijn vrij", zegt de commentator. Ja, vrij, zoals alle kinderen in nazie-fascistisch-falangistische-nipponistische landen vrij zijn. Weg gaan ze na hun 5e verjaardag van hun ouders, wien ze volgens de heiligste natuurwet toebehoren, om door de staat gedrild te worden in de wapenhandel nog vóór ze 10 jaar oud zijn. We kennen die poppenkastvertoning uit Italië, waar het publiek elke Zaterdag vergast wordt op de marcherende kindertroepen met vliegende vaandels. Kinderen? Zijn het nog wel kinderen die men te zien krijgt? Poppen in generaalsjassen zijn het met de machinale bewegingen van harlekijns in plaats van de leuke jochies, zoals men die op Curaçao in de stad zowel als in de cunucu dagelijks kan zien zònder vertoning, maar spontaan, zoals het echte kind is.

Dat een deel van het publiek onrijp is voor de vertoning van zulke films bleek uit handgeklap op de pijnlijkste momenten. Alleen toen er een medaillist à la Goering op het doek verscheen, vertoonde het gezonder en Nederlandser verstand: het grinnikte.

Buitenland.

DE VERLIEZEN VAN DE DUITSE NIJVERHEID.

Lord Selborne, Minister van Economische Oorlogvoering, deelde op een persconferentie mede, dat, volgens schatting van zijn Departement, de Duitse industriële productie 15 tot 20 procent minder was dan het vorig jaar en „wij schrijven op zijn minst de helft van deze vermindering toe aan luchtaanvallen".

Verder zeide hij, dat de industriële productie van het Ruhrgebied ongeveer 35 procent minder is dan in 1942 en dit is grotendeels te wijten aan aanvallen van de Royal Airforce. Het bombarderen van Duitsland heeft de langzame economische achteruitgang als gevolg van de Geallieerde blokkade ten zeerste verhaast.

Selborne zeide, dat de Ruhr het ergste te lijden heeft van de nachtelijke luchtaanvallen, „doch er zijn vele andere doelen in Duitsland en zij zullen op de juiste tijd en op de juiste wijze worden bezocht."

„Zo snel als de Duitsers hun fabrieken bouwen, slaan wij ze neer", zeidus Selborne. Voorts voorspelde hij, dat de Duitse pogingen om hun fabrieken te verspreiden, zullen mislukken, „omdat zij de kolenmijnen van het Ruhrgebied niet kunnen opnemen en elders neerzetten."

Indien de bombardementen enkele industrieën naar Oost-Europa drijven zou dat een verschrikkelijke druk teweegbrengen op Hitlers vervoersysteem om de grondstoffen naar het Oosten te brengen en dat de voltooide producten terug naar het Westen te brengen waar zij kunnen worden gebruikt. Volgens schatting van Selborne zijn meer dan een millioen huizen vernield of ernstig beschadigd door bombardementen op 20 Duitse plaatsen (Londen, (AP) 9.6).

EEN BEKENDMAKING VAN ROME.

De volgende bekendmaking werd door Radio-Rome uitgezonden: „Gisterenmorgen bespeurden Italiaanse verkenningsvliegtuigen Britse vlooteenheden, die in de richting van Pantelleria voeren. Italiaanse vliegtuigen geladen met bommen stegen ogenblikkelijk op en vielen de vijandelijke vlootmacht ten Noord-Oosten van het eiland aan. Gevechtsvliegtuigen escorteerden onze bommenwerpers. De Italiaanse vliegtuigen gingen ogenblikkelijk tot de aanval over en wierpen in machtige duikvluchten bommen op de Britse vlooteenheden, waardoor verschillende kruisers en torpedojagers in een rij gingen varen. Een voltreffer werd geplaatst op een kruiser, die ogenblikkelijk stilhield en zwaar scheen over te hellen. Na een poos begon het schip zich weer langzaam te bewegen, terwijl de torpedojagers er een gordijn rond vormden. De volledige resultaten konden niet worden waargenomen door de rook en de inmenging van vijandelijke jagers. Op zijn minst 50 Spitfires vielen onze vliegtuigen aan. Een vijandelijk vliegtuig werd neergeschoten; 4 andere werden ernstig beschadigd" (Londen, (AP) 9.6).

WASHINGTON ONTVANT KENNISGEVING VAN BUENOS AIRES.

Gemeld wordt, dat het State Department een telegram ontvangen heeft uit Buenos Aires, waarin formeel aan de Noordamerikaanse Regering kennisgeving wordt gedaan van de vorming van een nieuwe Argentijnse Regering. De overheden weigerden om commentaar te leveren. De boodschap wordt door waarnemers uitgelegd als een bedekt verzoek om de regering van Ramirez te erkennen. Men zeide, dat de Noordamerikaanse regering de verdere ontwikkelingen in de Argentijnse situatie afwacht alvorens op de boodschap te antwoorden. Aangezien een antwoord om de ontvangst te erkennen een Noordamerikaanse goedkeuring zou doen blijken, gelooft men, dat de beslissing zal worden uitgesteld tot Washington overtuigd is van de stabiliteit van het nieuwe régime en zijn nieuwe politiek kan berpoeven (Washington, (AP) 9.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Gisteren zetten de Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten haar offensief voort tegen Pantelleria. Tijdens de aanvallen van de dag werden 12 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. Een onzer vliegtuigen wordt vermist. Verdere berichten tonen aan, dat op 8 Juni nog 6 vijandelijke vliegtuigen in luchtgevechten werden neergeschoten" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 10.6).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

De Noordamerikaanse legerluchtmacht in het Midden-Oosten gaf het volgende communiqué uit: „Liberators van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps vielen gisteren overdag krachtig de vliegvelden te Gerbini en Catania op Sicilië aan. Men zag bommen ontploffen op de hangars en administratie-gebouwen alsook over het gehele vliegterrein op beide plaatsen. Talrijke grote branden werden gesticht en er stegen zwarte rookkolommen van op. Op zijn minst twee dozijn vijandelijke vliegtuigen werden vernield op de grond en vele andere werden beschadigd. Onze formaties werden aangevallen door 20 tot 25 vijandelijke jagers. 3 Daarvan werden neergeschoten en 2 andere waarschijnlijk vernield; bovendien werden nog andere beschadigd. Van deze verrichtingen keerden al onze vliegtuigen veilig terug" (Caïro, (AP) 10.6).

HEVIGE LUCHTSTRIJD IN RUSLAND.

Steeds heviger luchtgevechten worden gemeld van verschillende punten aan het Russisch-Duitse front. Berichten uit Bataisk, op 16 kilometer ten Zuiden van Rostov, deelden mede, dat weer luchtgevechten geleverd worden boven het Donbekken. De omgeving van de stad en de modderige vlakten langs de Don „zijn een begraafplaats geworden voor vernielde Junkers en Heinkels". De luchtdoelkanonnen droegen ten zeerste bij om de aanvallende vliegtuigen te verslaan door een muur van vuur op te werpen tussen de vliegtuigen en het doel.

Er worden ook Duitse aanvallen gemeld op Volkhov, op 100 kilmeter ten Oosten van Leningrad en de Russen vallen nog steeds de Duitse vliegvelden aan. De Russen deelden mede, dat 150 tot 160 Duitse vliegtuigen vernield werden bij de aanvallen op de vliegvelden, terwijl 24 Duitsers werden neergeschoten bij de strijd boven Volkhov.

Volgens Berlijn heeft de Luftwaffe een hevige aanval gedaan op de Russische fabrieken te Yaroslavl aan de bovenloop van de Wolga. Van de strijd op de grond is er niet veel te vermelden (Moskou, (AP) 10.6).

BELANGRIJKE VERKLARING VAN AUSTRALIË'S PREMIER.

De volgende verklaring werd door John Curtin van Australië uitgegeven: „Ik had op 7 Juni een bijeenkomst met den Opperbevelhebber in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan (MacArthur) te Sydney. Het was een goede dag en bezien van het standpunt van Australië voel ik, dat de druk op dit land op den vijand zal worden teruggeworpen. De beslissingen van President Roosevelt en den Britsen Premier voor de voortzetting van de oorlog in de Stille Oceaan voorspellen niet veel goeds voor de Japanners. De verdedigingsoorlog, die ons opgelegd werd onder moeilijke omstandigheden, was een verplichting onder de globale strategie, waarvan wij thans zijn ontheven. Gelijk Groot Britannië werden wij op zeker tijdstip erg bedreigd. De slag van de Koraalzee kwam als een verlossing en de ontvangen hulp stelde ons in staat de Japanse opmars op Nieuw Guinea tijdig te stuiten. Ik geloof niet, dat de vijand thans dit land kan invaderen. Wij hebben dat bewezen met de hulpbronnen, die wij hadden, samen met de beheersing van de zee, die gevestigd werd door de dappere Noordamerikaanse Marine, door de beslissende overwinningen bij Midway en de Salomonseilanden.

Wij zijn nog niet immuun tegen luchtaanvallen, die veel schade en verlies veroorzaken. Ik geloof echter, dat wij Australië kunnen houden als een basis van waaruit zowel beperkte als grootscheepse offensieven tegen Japan kunnen worden ondernomen. Deze opvatting moet het model zijn, waarnaar wij de aard en de omvang van Australië's oorlogsinspanning vormen, als deel van het plan der Verenigde Landen in de Stille Oceaan. De besprekingen met Generaal MacArthur werden gemerkt door de grootste hartelijkheid, gelijk altijd het geval is geweest. Dit land mag zeer dankbaar zijn aan Generaal MacArthur" (Canberra, (AP) 10.6).

JAPANSE OORLOGVOERING.

Dezer dagen heeft men in Washington officieel bekend gemaakt, hoe die aanval door de U.S.A. op de Japanners geschied is. Tokio heeft op die beschrijving geantwoord met een verklaring „dat de boven Japan neergeschoten Noordamerikaanse vliegers naar verdienste bestraft zijn". Zij zijn namelijk terechtgesteld.

Japan verdedigt dit, met te zeggen, dat zij „volgens eigen bekentenis" nietmilitaire doelen hadden aangevallen. Maar de wereld weet wat dit „volgens eigen bekentenis" in Japanse mond beduidt: na dat soort folteringen, waarin de Japanners de Duitse gestapo nog overtroffen hebben.

De „as" heeft nu eenmaal „lak" aan volkenrechten, en dit is een omstandigheid, welke de Geallieerden niet zullen vergeten als straks de afrekening komt. Dan hebben de schuldige nazies fascisten en Japanners reeds van te voren het recht ingeboet, op dat zelfde Volkenrecht een beroep te doen.

Intussen is het effect van de Japanse aankondiging een uiting van walging en afschuw in de ganse wereld. Behalve in Duitsland, waar de nazies openlijk hebben aangekondigd, dat zij goedkeuren, wat de Japanners gedaan hebben. Wel: is er een betere methode om te bewijzen, dat de Japanse handeling inderdaad gruwelijk was? Als de nazies haar goedkeuren!......

In het Argentijnse blad „La Nación" lazen wij indertijd:

„Wat de reactie van het ganse Amerikaanse continent betreft kan er geen twijfel bestaan. Het is een gevoel van walging en afgrijzen". Het blad trekt de onvermijdelijke conclusie, dat Japan van Europa wel techniek, maar geen beschaving geleerd heeft, en betrekt in zijn uiting van verachting tevens de goedkeuring der nazie-regering.

Een koel denkend mens vraagt zich overigens af, wat de Japanse regering beoogt met deze koelbloedige gruwelen? Afschrikking? Zijn de Japanners zó slechte psychologen, dat zij niet beseffen, dat van nu af aan elke Amerikaanse, elke Geallieerde vliegenier er meer dan ooit naar zal hunkeren, zijn bommen te laten vallen op Japans gebied?

De Noordamerikaanse Regering heeft besloten deze gruwelen niet te beantwoorden met soortgelijke wraakmaatregelen tegen Japanners welke zij in haar macht heeft. „Met de daders zal na de oorlog afgerekend worden" zegt zij.

Ook wij zullen ons echter op moeten passen, de proporties niet uit het oog te verliezen. Deze dingen zijn afgrijselijk, en moeten bestraft worden. Maar zij zijn van secundaire aard en een uitvloeisel van de grotere misdaad: het beginnen van een oorlog.

Dàt is de grote misdaad, waarvoor Duitsland, Italië en Japan en hun handlangers bestraft moeten worden, en bij dit enorme vergrijp tegen de mensheid verzinken de overtredingen van het internationale recht, hoe gruwelijk ook, in het niet.

Als we dàt vergeten, zal er na deze oorlog een nieuwe Hitler komen en denken: „O, oorlog beginnen mág ik, als ik me maar houd aan de regelen".

ONDERDRUKKING VAN POLENS GODSDIENSTIG LEVEN

De laan van Maria, een straat in Czestochowa, die leidt naar het beroemde Poolse Heiligdom van de Heilige Maagd, is op last van de nazies herdoopt in Adolf Hitler-laan. Alle bizondere godsdienstoefeningen op 3 Mei jl. werden in Polen verboden. Zoals men weet, is 3 Mei het Feest van Onze Lieve Vrouw, de Patrones van Polen. Ook alle andere godsdienstige feesten, die ook maar op enigerlei wijze te maken hebben met het vaderland, mogen niet meer gehouden worden.

Het feest van Maria's Ten Hemelopneming, 15 Augustus, mag niet meer gevierd worden, omdat op deze dag in 1920 de Polen de Russische bolsjewisten versloegen.

Eveneens werden op last der nazies alle aanroepingen van de Heilige Maagd in de Litanieën verboden. Ook alle Poolse Heiligen moesten uit de Litanie van Allerheiligen verwijderd worden.

IN DE QUEUE.

In Rome stond onlangs een lange rij mensen te wachten voor een bakkerij. Het is in Italië geen eenvoudige zaak om een brood te kopen! Een man van middelbare leeftijd had het een uur uitgehouden, maar toen werd het hem te machtig.

„Ik heb er genoeg van!" schreeuwde hij. „Ik maak er een eind aan! Ik ga Mussolini vermoorden!"

Met ontsteltenis zag men hem weggaan.

Maar een kwartier later zag men hem terugkomen en zijn plaatsje weer innemen. Men keek hem in spanning aan.

Hij haalde zijn schouders op. En hij zeide: „De rij daar is nog veel langer dan hier......"

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** De ontbinding van de Communistische Internationale is voltooid met de bekendmaking van het Bestuur, dat de organisaties van 30 verschillende landen unaniem hebben ingestemd met de maatregel. Hiertoe behoren 6 Latijns-Amerikaanse landen: Argentinië, Uruguay, Colombia, Mexico, Chili en Cuba. Het Bestuur deelde aan de internationale communisten mede, dat zij van heden af het Uitvoerend Comité en het Bestuur zelf als ontbonden moeten beschouwen.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué zeide, dat de Geallieerde luchtaanval op Pantelleria gisteren zonder onderbreking voortwoedde.

— **Bern:** De „Osservatore Romano" meldde, dat Zijne Heiligheid de Paus Monsignore Alfredo Cifuentes heeft benoemd tot Bisschop van Antofagasta en Aartsbisschop van Serana, in Chili.

— **Londen:** Kapitein Harold Balfour, Onderstaatssecretaris voor de Luchtvaart, deelde in het Lagerhuis mede, dat de Royal Airforce bij aanvallen op Duitsland en West-Europa van bases in Engeland uit 874 vliegtuigen verloren heeft in de eerste vijf maanden van dit jaar. Hiervan ging een totaal van 252 in Mei verloren.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Uit verkennings-foto's blijkt, dat een Italiaans slagschip van de „Littorio"-klasse blijkbaar beschadigd werd bij de aanval van Zaterdag door Vliegende Forten op de vlootbasis te Spezia. De herkenningstekenen op de dekken zijn verdwenen.

— **Londen:** De Joegoslavische regering maakte bekend, dat de asstrijdkrachten, gesteund door 35 tanks en een krachtige luchtmacht de stad Montenegrin zijn binnengedrongen, maar niet voordat de Joegoslavische patriotten vele vijandelijke manschappen nadien gedood of gewond. Hevige gevechten duren voort in de omliggende bergen nadat de patriotten zich teruggetrokken.

— **Stockholm:** Een bericht van de „Tidningen" uit Berlijn zeide, dat volgens officiële nazie-kringen de Geallieerde bombardementen op de Duitse steden een groter effect hebben dan de „invasie-zenuwen-oorlog". Men zeide, dat de voortdurende Geallieerde vluchten boven Duitsland „een verschrikkelijk effect hebben op de gezondheid en de zenuwen van het volk, of de bommen nu in de naaste omgeving vallen of niet".

Terugblik op Hot Springs.

(Van den specialen Aneta-man.)

Zeven doeleinden bevat de verklaring, die, aan het slot der besprekingen, ter voedselconferentie in Hotsprings, is opgesteld en afgelegd:

1) De eerste taak is de oorlog te winnen en millioenen mensen te bevrijden van honger. Gedurende de periode van tekorten na de oorlog kan vrij zijn van honger alleen worden verkregen door onmiddellijke maatregelen om de consumptie te economiseren, de voorraden te vergroten en deze op de beste wijze te distribueren.

2) Daarna moeten pogingen worden aangewend om te verkrijgen en te behouden vrij-zijn van vrees en nooddruft. De ene kan niet worden verkregen zonder de andere.

3) Voedselvoortbrenging moet in hoge mate worden vermeerderd. Iedere regering en elk volk moeten tot het uiterste gebruik maken van hun kennis van de manieren, waarop dit kan worden gedaan.

4) De grondoorzaak van ondervoeding en honger is armoede. De economie van de gehele wereld moet erop gericht zijn, voldoende voedsel voor allen te verkrijgen. Met volledige gebruikmaking van alle werkkrachten in alle landen, vermeerderde industriële voortbrenging, toenemende handelsbeweging in en tussen de landen, afwezigheid van exploitatie van arbeidskrachten, goed beheer van binnenlandse en buitenlandse beleggingen en munteenheden en behoud van binnenlands en buitenlands economisch evenwicht, kan voedsel, dat geproduceerd wordt, bereikbaar worden gemaakt voor alle mensen.

5) De eerste verantwoordelijkheid berust bij iedere natie om er voor te zorgen, dat het eigen volk het voedsel krijgt, nodig voor gezondheid en leven. Stappen daartoe moeten door iedere natie op eigen gelegenheid worden genomen. Doch iedere natie kan eerst dan ten volle haar doel bereiken, wanneer allen samenwerken.

6) Het bestuderen en toepassen van de bevindingen der voedselconferentie zij aanbevolen aan alle betreffende regeringen. Vroegtijdig, ernstige besprekingen van neven-problemen, vallend buiten het kader der conferentie, zij dringend aanbevolen.

7) De eerste stappen tot het bereiken van vrijheid van voedselnood, behoeven niet te wachten op de oplossing van alle andere problemen. Iedere vooruitgang op het ene terrein gemaakt, zal de vooruitgang op andere terreinen verhaasten en ten goede komen. Wanneer de oorlog is gewonnen kunnen de eerste stappen onmiddellijk worden gedaan.

Wanneer men het verloop van de conferentie overziet, verkrijgt men het volgende samenvattende beeld: de acute onmiddellijke problemen en de vraagstukken, die op lange termijn zullen moeten worden opgelost, gaan in vele opzichten parallel. Zo zullen de formidabele problemen, die gesteld worden door de eis, voldoende voedsel te verschaffen aan landen, die thans verhongeren samenvatten met het bredere probleem de productie en de consumptie in de wereld te verhogen. De mening heerst, dat gedurende de jaren, volgend op de oorlog, de wereld een tekort zal hebben aan dierlijke voedingsmiddelen. De voedselpolitiek zal zich aan dit feit moeten aanpassen.

Nadruk zal dienen te worden gelegd op het voldoen aan calorische eisen en aan de voorziening met plantaardig voedsel, teneinde dierlijk voedsel zoveel als mogelijk is te vervangen.

Het hoofdvraagstuk in de „kortetermijn-periode" zal zijn: te zorgen, dat hongersnood en honger zo spoedig mogelijk verdwijnen. Het landbouwproductie-program zal daarom op zeer realistische basis moeten worden gezet: eerst het verdrijven van de honger, daarna verbetering van de voedselvoorziening. Dat hiermede vele uiterst moeilijke, ook landbouwkundige quaesties gepaard gaan, laat zich denken.

DE TOESTAND IN INDIË

Het tijdschrift „Oranje", dat door de Nederlands-Indische Regeringsinlichtingendienst te Melbourne, Australië, wordt uitgegeven ten behoeve van de Nederlandse en Nederlands-Indische gemeenschap in het Zuiden van de Stille Zuidzee bevatte onlangs een belangwekkende beschrijving, ontleend aan de verslagen van ooggetuigen, omtrent de in Nederlands Indië onder de Japanse overheersing bestaande toestanden. De hoogst onbetrouwbare Japanse berichten, die wij af en toe ontvingen, zijn vaak zo dik van de propaganda, dat wij ze meestal ter zijde leggen. Wij drukken daarom met des te meer graagte het verslag van „Oranje" hierbij in zijn geheel af.

„Inlichtingen over de huidige toestanden in Nederlands Indië bereiken den vrijen onderdanen van het Nederlandse Rijk langs verschillende wegen. De radio levert het leeuwenaandeel, maar daar het hier Japanse of onder Japans toezicht staande zenders betreft, moet het aldus verkregen materiaal met grote voorzichtigheid worden gehanteerd. Radio-Tokio en zijn satellieten zijn waarlijk niet van de eerste leugen gebarsten! Veel levert deze bron trouwens ook niet op. Er zijn voldoende inlichtingen om een beeld van de situatie in vage omtrekken te schetsen, maar de biezonderheden, die het tot leven moeten brengen, ontbreken.

Het is dan ook een buitenkansje, wanneer een enkele maal contact kan worden aangeknoopt met personen, die de bezetting gedurende kortere of langere tijd hebben medegemaakt. Dan horen wij iets over de zaken, die ons allen het meest ter harte gaan en waarover de Japanners hun mond stijf dicht houden.

Ook is er dan gelegenheid het algemene beeld, dat wij ons uit de radiouitzendingen opgebouwd hebben, te verifiëren. Het mag ter ere van de „analisten" gezegd worden, dat hun algemene indrukken vrijwel geheel overeen bleken te komen met die der ooggetuigen. Hier volgen nu enkele trekken van het beeld, dat wij ons uit deze verschillende bronnen kunnen vormen.

Het verkeer.

Reeds enige dagen na de bezetting werd het spoorwegverkeer tussen Batavia en Bandoeng weer opengesteld, met uitzondering van een klein gedeelte der lijn bij Batavia, dat te voet moest worden afgelegd. De stations in Batavia en Bandoeng waren onbeschadigd. De reis ging aanvankelijk via Soekaboemi, later echter — na het herstel der bruggen — weer over Poerwakarta. In het begin duurde de reis ongeveer 12 uur, welke tijd geleidelijk verminderd werd tot ongeveer die van de vroegere „Vlugge Vier", nl. 3½ uur.

Ook de verbinding tussen West- en Oost-Java werd vrij spoedig na de val van Java hersteld.

In Augustus reden in Batavia weer bussen rond, aangedreven door benzine. Er waren echter geen taxi's.

Vliegtuigen werden alleen door Japanse autoriteiten gebruikt. Ook van scheepvaartverkeer in de Archipel konden géén burgers gebruik maken. Zelfs reizen tussen Java en Sumatra was vrijwel onmogelijk.

In Batavia moesten gehele woonwijken op stel en sprong verlaten worden, om plaats te maken voor Japanners, terwijl ook in Bandoeng steeds meer grote huizen door den vijand in beslag werden genomen.

De Gezondheidstoestand.

De watervoorziening staat niet langer onder medisch toezicht. In de dessa's worden sterfgevallen en doodsoorzaken niet meer geregistreerd.

Er is over het algemeen een groot tekort aan medicijnen, en hoewel de Europese en Inheemse artsen zich tot het uiterste inspannen, gaat de gezondheidstoestand door de nalatigheid der Japanners op dit gebied, in sterke mate achteruit.

Geïmporteerde levensmiddelen worden schaars. Het kost in Batavia en Bandoeng reeds moeite zich brood te verschaffen; zout wordt gedistribueerd (ook al zijn Duitsers werkzaam bij de zoutwinning op Madoero). Bier is verdwenen. Lucifers zijn nagenoeg niet en petroleum is in het geheel niet te krijgen, evenmin als benzine voor auto's. De olievelden schijnen wel weer wat olie op te leveren, maar de raffinaderijen zijn, op een enkele uitzondering na, nog steeds buiten gebruik. Vliegbenzine bijvoorbeeld moet in Indië worden geïmporteerd.

Het aantal armlastigen stijgt schrikbarend.

In Batavia hebben ongeveer 12.000 Chinezen, Indo-Europeanen en Nederlanders geen enkele bron van inkomsten, terwijl in Bandoeng het aantal armlastigen op 25.000 wordt geschat. Zij krijgen van het Japanse bestuur een tegemoetkoming van 5 cent per dag.

Waarschijnlijk op grond daarvan zijn te Bandoeng gaarkeukens opgericht, die in April 700 maaltijden per dag verstrekken, welk aantal in Juli reeds tot 2,500 was gestegen. Per vijf dagen werd een toeneming geregistreerd van 100 maaltijden.

Het Geldwezen.

Het economisch leven is volkomen lamgeslagen. Alle banken, ook de Postspaarbank, werden na de bezetting gesloten, behalve voor de Indonesiërs. Later zijn er berichten binnengekomen, dat de banken hun werkzaamheden gedeeltelijk konden hervatten, maar het is niet duidelijk geworden, hoever dit gaat.

Behalve de bankbiljetten van de Javase Bank zijn ook Japanse biljetten in omloop, voor bedragen van 1 cent tot 10 gulden. Japanse munten van 5 en 10 cent worden evenens op Java gebruikt en zijn gelijkgesteld met de vroegere stuivers en dubbeltjes.

Het werk op de meeste ondernemingen is stilgelegd, al worden er langzamerhand wel weer een aantal onder Japanse leiding heropend.

Registratie van niet-Indonesiërs.

De Japanners voerden een gedwongen registratie in voor alle Europeanen boven de 17 jaar (met uitzondering van Duitsers en Italianen), en voor Chinezen en Arabieren. Daarbij moest een loyaliteitsverklaring worden afgelegd, ongeveer in de vorm van een belofte van gehoorzaamheid aan het Japanse leger. De verklaring moest in het Maleis worden afgelegd door de Indonesische beambte, waarna een Japanner het registratieformulier afstempelde en de duiten opstreek, nl. ƒ 150,— voor mannen en ƒ 80,— voor vrouwen. Chinezen en Arabieren betaalden ongeveer de helft van dit bedrag. Zij, die deze belofte niet kwamen afleggen, zijn van alle rechten verstoken en kunnen min of meer als vogelvrij worden beschouwd.

De Belastingen.

Op 1 Juli werden belastingaanslagen toegezonden. Vóór 1 September moest de halve inkomstenbelasting en 70 maal de vermogensbelasting van het voorgaande jaar betaald worden. Wanneer de aangeslagenen niet over voldoende contanten beschikten, moesten zij hun bezittingen verkopen, om in het betalen van de belasting te voorzien.

De autobelasting bedraagt ƒ 100,—, maar betaling geeft niet het recht om van de auto gebruik te maken.

De Europese Krijgsgevangenen.

Alle Europese krijgsgevangenen zijn in kampen ondergebracht, terwijl ook sommige vroegere kazernes als zodanig worden gebruikt. Voor zover bekend, zijn deze gevangenen niet belast met wegherstellingen (dit in tegenstelling tot de krijgsgevangenen in Singapore), wel echter met werkzaamheden op vliegvelden en o.a. op het Koningsplein te Batavia. Het schijnt, dat zij voldoende voedsel ontvangen, terwijl eens per maand pakketten mogen worden gestuurd, die echter uitsluitend kleding — waaraan zij weinig behoefte hebben — mogen bevatten.

Aanvankelijk werd nog enig contact met de buitenwereld toegelaten. Zo mochten bijvoorbeeld de vrouwen hun krijgsgevangenen echtgenoten 's middags van 4 tot 6 bezoeken. Later werd dit alleen aan de kinderen toegestaan. Ook werden de vrouwen oorspronkelijk toegelaten in de straten, waar voedsel aan de krijgsgevangenen werd verstrekt. Toen de Japanners echter vonden, dat van dit privilege misbruik werd gemaakt, werden de vrouwen met stokken en zwepen (die inderdaad gebruikt werden) op een afstand gehouden. Toen dit niet afdoende bleek, werd den vrouwen de toegang tot bedoelde straten tijdens de voedseluitdeling ontzegd. Er schijnen zich hierbij enige gevallen van mishandeling door de Japanners te hebben voorgedaan, doch er zijn andere voorbeelden bekend, waar de Japanners den vrouwen toestaan zich normaal met hun mannen te onderhouden. Dit schijnt geheel van het persoonlijk inzicht van de betrokken Japanners afhankelijk te zijn. De tendenz is echter merkbaar om langzamerhand alle faciliteiten in te trekken.

Indonesische soldaten moesten eed van trouw afleggen.

Indonesische soldaten werden vrijgelaten op voorwaarde, dat zij een eed van trouw aflegden jegens het Japanse leger. Dit werd door zeer velen geweigerd, die daarop eveneens in kampen geïnterneerd werden.

Toen de een of andere generaal op een vliegveld aankwam, liet men daar de krijgsgevangenen aantreden als een soort erewacht!

Slechts die Europese mannen, van wie de Japanners gebruik moeten maken om de vitale bedrijven op gang te houden, lopen vrij rond. Zij moeten echter een speciale armband dragen, op gevaar af anders gearresteerd te worden. Soms ondergaan zelfs Duitsers en Italianen dit lot. Burgergevangenen worden te Batavia opgesloten in „Struiswijk", te Bandoeng in „Soekamiskin". Bestuursambtenaren worden gevangen gezet, zodra er een Japanner opduikt, die hen kan vervangen.

Gestolen goederen naar Japan.

De door de Japanners gedeeltelijk herstelde haven van Batavia, Tandjong Priok, is overkropt met gesloten of gevorderd huisraad en andere goederen, die uit alle delen van Java toestromen, om naar Japan verscheept te worden.

In Bandoeng mogen Nederlanders uitsluitend op straat komen om voedsel te kopen. Het bezoeken van restaurants en bioscopen, dat oorspronkelijk nog was toegestaan, is later geheel verboden.

Alle scholen zijn bij de inval gesloten, doch een aantal Indonesische scholen is later heropend. Overal heeft Japans het Nederlands vervangen.

Hoe ellendig de omstandigheden ook mogen zijn, er heerst nog steeds een opgewekte geest onder de Europese bevolking. Er is vrijwel niemand, die er aan twijfelt, dat Nederlands Indië spoedig zal worden bevrijd.

Aan ons de taak om ons aan de zijde der Geallieerden tot het uiterste in te spannen, opdat die verwachting zo snel mogelijk bewaarheid moge worden!"

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Met oprechte bewondering heeft de ondergetekende het ingezonden stukje in uw geëerd blad van 7 Juni jl. gelezen.

Het doet mij goed dat de Heer Nita op een zo juiste en treffende wijze een zeer belangrijke zaak, als de opvoeding der tegenwoordige jeugd, in zulk een helder licht weet te stellen. Het is helaas maar al te waar, dat de sexuele verwording en bandeloosheid alle perken te boven gaat.

De Heer Nita kan zich dan ook wel voorstellen hoe wij, leden van Zee- en Landmacht, die de mooiste jaren van ons leven ver van huis, gezin en land doorbrengen, hun leven en welzijn opofferend, ook voor Curaçao, ons gevoelen verantwoordelijk gesteld te worden voor een toestand, waarin de onverantwoordelijke opvoeding van de ouders te kort schiet. Ja, zelfs als afschrikwekkend voorbeeld te dienen voor een categorie van bevolking, waar ieder beschaafd mens maar liever over zwijgt.

De ondergetekende is in alle wereldelen en in vele landen geweest en kan dan ook de verzekering geven, dat deze toestanden op Curaçao niets nieuws onder de zon zijn. Ongetwijfeld bestaat er ook een weg om aan dit euvel zo mogelijk het hoofd te bieden. Doch het komt mij echter voor, dat wij, die trots zijn op ons Nederlands uniforms en dit al zovele jaren met ere dragen, die wel eens een meisje, dat nog geen behoorlijke leeftijd bereikt heeft op een bioscoopje onthalen, noch verantwoordelijk gesteld, noch als slecht voorbeeld mag dienen voor een zowel geestelijk als zedelijk dalende jeugd.

Wij zijn den Heer Nita, die ongetwijfeld een vaderlandslievend man moet wezen, dan ook erkentelijk voor de dankbare waardering voor ons, mannen van Zee- en Landmacht.

Bij voorbaat dankend voor de verleende plaatsruimte, verblijf ik hoogachtend,

J. W. Hovy.

ARUBA.

CATHOLIC NEWSBULLETIN.

Een nieuwe krant in het Gebiedsdeel Aruba: Catholic Newsbulletin, religious newspaper for the West Indies, published bij St. Theresia's Parish, San Nicolas, Aruba (postbus 1). Dit blad (geheel in het Engels) verschijnt elke 9e en 23e van de maand. Gisteren is het eerste wel verzorgde nummer uitgekomen. Het blad is bedoeld voor uitsluitend Engels-sprekende katholieken voor wie hier geen krant bestond en die vooral op Aruba veel voorkomen. Het blad is in goede handen; want de anonyme IJveraar — in zéér goede zin — is een stimulans voor veel goed werk en dit feit alleen reeds moet het blad doen slagen. Het eerste nummer is interessrant genoeg en een vrij genrubriek, die zulke bladen steeds aantrekkelijk maakt, ontbreekt niet.

Wij wensen het blad veel succes en hopen het regelmatig te mogen lezen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 10 Juni.
Telegram Afdeling: Thomas, tel. 366, Amalia van Solmslaan.
Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Barendse, tel. 440, Emmastad 24.
Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

CURAÇAOSE ATHLETIEK BOND

14 Juni: Voetbalwedstrijd S.U.B. — Independiente om de C.A.B.-trophy in het C.B.L.O.-stadion.

4 Juli: 7e Serie wandelmars op 4 Juli as. 25 km. voor Dames en Heren; ... km. voor jongens en meisjes. Inschrijvingen tot en met 26 Juni bij den Secretaris.

1 Augustus: Internationale athletiekwedstrijd Curaçao — Jamaica.

21, 22, 23 en 24 Augustus: C.A.B.-kamp voor jongens en meisjes met ... daagse wandelmars.

Het Bestuur verzoekt alle athleten regelmatig te komen oefenen op Maandag, Woensdag en Vrijdag onder leiding van de Heren Faay en Thesing voor de as. wedstrijden tegen Jamaica.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.